

TOELICHTING STERAVOND EN TOEKOMSTPROGNOSE 1954

11 december 1953.

Nou vrienden, dan mag ik meteen maar weer beginnen met goedenavond te zeggen en dan zal ik meteen maar even doorgaan op dat wat de voorzitter heeft verteld. Inderdaad, de bedoeling ligt bij ons althans zo, dat wij de volgende week, wanneer hier weer een samenkomst is, de jaarlijkse instraling van Kracht met de draagtekens zullen doen plaatshebben.

Nu moet u zich daar geen valse voorstelling van maken, en daarom zal ik zo vrij zijn dit nu even toe te lichten, dit is geen kwestie van magie of van wonderen doen, zo'n draagteken verandert structureel niet, er wordt alleen een zekere spanning in gelegd die positief is en u helpt om goed te zijn, u helpt om een beetje beter, een beetje accurater te leven als het ware. U kunt die energie in een enkele dag opgebruiken. U kunt ze ook voortdurend versterken door uw goede bedoelingen totdat u voor uzelf - en dat ligt dan ook niet in het sterretje - maar een zeer grote kracht ten goede en een geestelijke bewustwording hebt vergaard.

Wij doen dit met een zeker ritueel en dat is ook noodzakelijk, omdat uiteindelijk hier toch Krachten worden gebruikt die verder dan normaal moeten worden aangetrokken, wij moeten hier Hogere Krachten binnenbrengen en daarvoor is het wel nodig dat u ook een hechte harmonische eenheid vormt. De avond - de volgende maal - zal als volgt worden ingedeeld: eerste spreker, normale voortzetting van de thans lopende cyclus, geen tweede spreker voor de pauze, maar vóór de pauze gelegenheid tot het stellen van vragen, na de pauze geheel en al inzegening, instraling - hoe u het noemen wilt - van de draagtekens, met een besluit dat waarschijnlijk ook zal worden gevormd door "het schone woord", ofschoon dit nog niet met zekerheid is vastgesteld. Ik heb u nu volledig op de hoogte gebracht van de gang van zaken bij u, nu mag ik nog even de aandacht vestigen op de gang van zaken bij ons, want wij weten natuurlijk wel erg veel, maar we weten ook niet alles en daar vestigen wij met nadruk telkenmale de aandacht op, en dat doe ik nu ook weer, denkt u er goed aan, wij weten niet alles, we zouden wel willen dat het zo was, maar het is nu eenmaal niet zo. U zou ook graag alles weten, maar u weet ook niet alles. En ja, wie niet alles weet kan een foutje maken, dus let uzelf maar op, dan heeft u misschien nog de voldoening dat u ons op de vingers kunt tikken en zeggen: hé, hoe kunnen jullie, die per slot van rekening toch zoveel meer mogelijkheden hebben dan wij, dergelijke domme fouten maken. En dan zou ik het zeer op prijs stellen als dat mij eens een keer zou gebeuren. Dus zo. En nu hebben we dan al deze ernstigere zaken achter de rug en kunnen we weer overgaan tot het onderwerp van de dag.

U weet, we zijn op het ogenblik bezig met de toekomst. En in de toekomst hebben we al wat verder gekeken, we gaan nu nog een ogenblikje wat dichterbij kijken. En nu moet u zich niet voorstellen dat het in onze bedoeling ligt om u een soort reisgids te geven voor het volgende jaar: wilt u een spoorwegongeluk zien, begeef u op de zo en zoveelste, zo en zo laat naar die en die plaats, om vervolgens voor een uitbarsting van een vulkaan te reizen naar daar en daar, waar die om zo en zo laat onmiddellijk zal produceren de grootste en meest spectaculaire voorstelling van deze wereld. Dat is helemaal niet de bedoeling. Maar wij gaan u vertellen wat naar ons inzicht noodzakelijkerwijze moet gebeuren, hoofdzakelijk in het volgend jaar.

We geven hierbij aan, vaak globaal, een tijdsaanduiding. En deze tijdsaanduiding moet u al weer niet zien als iets definitiefs. Het wil alleen zeggen dat in deze periode volgens ons de grootste kans bestaat dat dit tot uiting komt en aan u kenbaar wordt. Het kan iets later zijn, het kan ook iets vroeger zijn. Teleurstellingen dat het op deze manier moet gaan, en toch is het op deze manier zuiverder en beter, geloof me dat. Op het ogenblik levert de maand december, voor zover zij dan nog loopt, eigenlijk niet veel bijzonders op. Ja, we krijgen nog wel wat met het weer te maken, het klimaat is niet erg in orde en er zijn nog een of twee data die een beetje kritiek worden voor kleinere natuurverschijnselen, maar daar hebben we toch eigenlijk alles mee gehad. Wat brengen nu de volgende maanden van het jaar? We zouden natuurlijk kunnen zeggen: veel goeds, dat is waar. Haast noodgedwongen zullen verschillende staten enige offers gaan brengen en daardoor zal, althans tijdelijk, een kleine

politieke ontspanning tot stand komen. Verder, in die komende maanden zal tot een intensere hulpverlening besloten worden aan de z.g. onderontwikkelde gebieden, dit in tegenstelling met beperkingen waarover men op het ogenblik onderhandelt. Ook dit is natuurlijk zeer gunstig te noemen. Maar wat is dan eigenlijk het meest gunstige, want als het iets goeds is, moet het toch werkelijk iets goeds zijn? Dat zal ik u vertellen: u heeft misschien gemerkt dat in de laatste tijd steeds meer een tendens voelbaar wordt waarbij men af gaat wijzen de genieting van zekerheid zonder verantwoordelijkheid. De mensen hebben jarenlang gestreden om zoveel mogelijk eigen aansprakelijkheid uit te schakelen, eigen verantwoording te verminderen en daarvoor toch dezelfde of ruimere beloningen te genieten. Wel, daaraan komt een einde.

Langzaam maar zeker zal in het eerste halfjaar '54 deze tendens sterk tot uitdrukking komen. U zult natuurlijk, als gevolg daarvan, wat stakingen en wat relletjes zien, u zult horen over zware debatten in de verschillende hogere regeringskringen, u zult horen hoe de wereld eigenlijk een klein beetje perplex staat soms over dat wat ze zelf doet. Maar de wereld gaat zichzelf vrijheden veroorloven, vrijheid van handelen, vrijheid van denken, er zullen meer faciliteiten worden verstrekt voor hen die willen reizen buiten het eigen land, er zal een nieuwe balans worden gevonden, waarbij sommige valuta die op het ogenblik nog zwak staan, een ietwat sterkere en hechtere positie in gaan nemen, ik denk hier o.a. aan de Franse franc.

Dit zijn tendensen die werkelijk ons enige vreugde geven. Dat de cyclus van natuurrampen, die dit hele jaar praktisch door gewoed heeft, nog niet geheel afgelopen is, zult u ook wel begrijpen. Dus nogmaals - voor degenen die het nog niet gehoord hebben - u kunt rekenen met verdere vulkanische verschijnselen, eigenaardige klimatologische omstandigheden als, droogte, late zeer hevige sneeuwval e.d., aardbeving, aardverschuiving, zeebeving, maar deze dingen zijn - ernstig als zij misschien mogen zijn voor de enkele gebieden die daar zwaar door worden getroffen - toch niet van dien aard dat zij de gunstige tendens van de wereld doen omslaan in een ongunstige, integendeel, zij zullen meewerken om de verantwoordingsbewustheid tegenover anderen, verder te doen ontwaken. U heeft dat zelf in het afgelopen jaar kunnen zien. U heeft kunnen zien hoe uw eigen overstrominkje, ja overstroming, goed, het was ernstig, dat geef ik u direct toe, ofschoon er verschillende andere overstromingen even ernstig waren, alleen wat verder van huis. Maar u heeft gemerkt hoe dan plotseling een ieder zich voor zijn naaste aansprakelijk voelt.

Wanneer ook dit zich verder doorzet in de wereld, kunnen we niet anders dan dankbaar zijn, We kunnen verder rekenen met bepaalde politieke verschuivingen in het buitenland, waarbij o.a. in Rusland weer plotselinge veranderingen in de buitenlandse politiek het gevolg van zal zijn. Men zal overgaan van een uiterste van weigering tot een plotselinge toegeeflijkheid en waarschijnlijk ook weer terugvallen tot de weigering, ik bedoel, als je altijd geleerd hebt om "nee" te zeggen, dan valt het "ja" zeggen zó moeilijk dat je onwillekeurig toch weer "nee" zegt. Maar, ook dit is in ieder geval prettig, waar het de acute oorlogsdreiging sterk vermindert. Oorlogsdreiging blijft er natuurlijk bestaan, maar ze komt ook dit jaar niet tot ontplooiing en er worden zoveel gunstige tegenwaarden geschapen, dat langzaam maar zeker aannemelijk wordt dat die hele oorlog meer een oorlog wordt van rassen dan van volksgemeenschappen. En nu is dat misschien een term die u wat eigenaardig in de oren klinkt, maar ik bedoel daarmee een gemeenschap als bv. West-Europa, een volksgemeenschap, maar wanneer dit gebeurt, dan kan ik mij dit voorstellen als strijd van de kleurlingen tegen de blanken. En dit houdt ook in dat deze strijd niet de volle hevigheid zal hebben van een vernietigingsoorlog tussen de twee grootste blanke staten.

Wat moeten we dan nog verder gaan vertellen? O ja, natuurlijk, er zijn nog heel veel landen over welke wij eigenlijk wat moeten zeggen. Allereerst in het Noorden: Noorwegen, toestand redelijk, ongeveer een voortzetting van de huidige tendens: Zweden, dalende conjunctuur, iets slechter, optredende problemen van sociale en van buitenlandse politieke aard. Denemarken, enige moeilijkheden met de export, die pas na de eerste drie, vier maanden weer zullen worden opgeheven en daarmee dus enkele moeilijke maanden, voor de rest niet veel bijzonders. Finland: Finland zal langzaam maar zeker de Russische band sterker voelen doorwerken in het eigen land. Ten opzichte van de andere deelstaten geldt een voortzetting van de huidige politiek t.o.v. die staten, waarbij echter moet worden gerekend met een sterkere onttrekking van industrieproducten en grondstoffen naar Rusland toe, hetzelfde geldt ook voor Oost-Duitsland, waar we bovendien op mogen merken dat, waar misschien voedingsmiddelen iets ruimer verkrijgbaar zullen zijn, toch over het algemeen de toestand niet

zeer veel zal verbeteren, terwijl een voortzetting van de rigoureuze maatregelen, op het ogenblik getroffen tegen z.g. volksvijanden, zeker nog maandenlang aan zal houden.

West-Duitsland: in de eerste plaats een opvallende stijging van de industriële productie, een langzame verhoging van het welvaartspeil, echter daarbij ontstaande sterke problemen door de gevluchte Oost-Duitsers, waarbij vooral aan huisvesting als een zeer moeilijk punt moet worden gedacht, tewerkstelling niet zozeer. Dan verder een rijzende tegenzin tegen Adenauer, een rijzende tegenzin in het volk tegen de door Adenauer aangeprezen politiek, aan de andere kant echter een "deze is toch maar het minst kwade", vandaar een heftige opmars van Duitsland via de E.E.G. naar een superieure plaats in Europa. Frankrijk: politieke verschijnselen vooral in de koloniale gebieden zullen leiden tot een verandering van buitenlandse politiek, waarbij steun zal worden ervaren van andere Westerse Staten o.a. Ver. Staten.

Men zal uiteindelijk niet komen tot een absolute zegepraal, maar ook niet verliezen, en we zullen de ernstige problemen zich in de laatste helft van het volgend jaar zien oplossen via een compromis. Hier zullen veel spanningen verdwijnen en dit mag voor het moederland zelf gunstig genoemd worden

Verder zullen wij zien een vergroting van de goudvoorraad door het vrijkomen van zeer veel gepot goud, waardoor de positie van de Franse franc aanmerkelijk kan verbeteren, terwijl bovendien de thans gevoerde regeringspolitiek op strengere wijze zal worden voortgezet, zodat voor verschillende bevolkingsgroepen te rekenen is met een sterke vermindering van subsidiëring. Dat het natuurlijk onlusten naar voren brengt is begrijpelijk, maar ook deze zijn voor de economie van het land niet bijzonder vernietigend, ik bedoel, er is niet veel meer te vernietigen, dat kan niet veel slechter meer worden, dat kan alleen maar beter worden en dat zal het ook worden. België zal waarschijnlijk, vooral op handelsgebied en met z'n mijnbouw, het komende jaar nog met vele moeilijkheden te worstelen hebben, het zal hier o.a. gaan om het verwerven van afzetgebieden voor de industriële producten, verder zal de moeilijkheid zijn dat men - laten we maar eerlijk zijn - te duur materiaal heeft gekocht in de industrie indertijd, en de vervanging daarvan door moderner materiaal zeer moeilijk zal vallen.

De kapitaalspositie en kapitaalmarkt in België lijkt mij langzaam maar zeker iets enger te worden. Daar staat tegenover dat een overeenkomst tussen België en Nederland in het komende jaar, vooral op handelspolitiek-terrein, waarschijnlijk wordt. Men zal uiteindelijk bepaalde groepsbelangen toch min of meer opzij moeten schuiven, wil men nog iets kunnen redden, en dat zal men ook doen. In Luxemburg zullen we een strijd ontdekken die gevoerd wordt, vooral door Nederland, België en Duitsland, tegen een methode van produceren van bekende merken in Europa. Dit betekent n.l. een zeer ernstige concurrentie voor eigen licentie-industrieën en men kan dit niet te allen tijde tolereren, vooral niet de wijze waarop gewerkt wordt. Dit zal voor Luxemburg misschien enige moeilijkheden meebrengen, maar we geloven toch dat het Groothertogdom ook deze maal niet ongunstig de toekomst tegemoet kan zien, een niet ongunstige toekomst.

Nederland zelf zal verschillende veranderingen meemaken, één daarvan is een zeer gunstige n.l. een sterke vergroting van het bouwvolume, een andere daarvan is misschien minder prettig en dat is een prijsstijging die vooral voor de duurzame gebruiksartikelen betrekkelijk belangrijk zal zijn. In Nederland kunnen we dan verder zeggen dat, zover als door ons dit te benaderen is, niet gerekend kan worden met een openlijke politieke crisis, maar dat het verschil tussen verschillende grote partijen bij verschillende gelegenheden toch steeds sterker aan de dag zal treden. Nu, en dan hebben we eigenlijk alles gehad, behalve natuurlijk Engeland. Engeland zal een prosperity-politiek verder voeren die uiteindelijk toch leidt tot een consolidatie van Englands positie, vooral op de exportmarkt, en het aanzien van het moederland Engeland in de dominions, zal in het komende jaar aanzienlijk stijgen.

Voeg hierbij verder een politiek die in sommige gevallen zelfs agressief anti-Amerikaans aandoet, dan kunnen we wel zeggen dat Engeland probeert op het ogenblik, in het komende jaar zijn superioriteit terug te winnen en daar ten dele in zal slagen, niet geheel.

Verenigde Staten van Amerika: de Ver. Staten van Amerika hebben op het ogenblik te maken met een aflopende conjunctuur, waarbij langzaam maar zeker de afzet van producten moeilijker en moeilijker wordt. Dit betekent natuurlijk een toenemende impopulariteit van de President Eisenhower. Dat heeft echter ook een goede zijde, Eisenhower zal sterker doorgrijpen, nu hij toch al zijn populariteit kwijt is, vooral waar het gaat om overbelasting van de personeelsbezetting te voorkomen, hij zal er dus toe overgaan bepaalde delen van zijn bestuursapparaat uit te breiden, zal daarentegen andere geheel of bijna geheel elimineren, hij

zal verder een stevige strijd aanbinden tegen verschillende partijmachines, de landbouw-politiek zal ook op een tamelijk sociale, socialistische voet, worden voortgezet, en de steun die daaraan wordt gegeven zal goede vruchten dragen, daar bv. de droogte, die fataal dreigde te worden voor een deel van de veeboeren, op het ogenblik weer opgeheven is en gezegd kan worden dat het volgende jaar niet zo dreigend is, dat zelfs de dusbo(?)verschijnselen niet van ernstige aard zullen zijn. De industrie krijgt de klappen, de landbouw komt langzaam maar zeker er toch weer bovenop. Canada: voorlopig nog een voortgaande conjunctuur, hoogconjunctuur, waarbij de ontsluiting van veel en grote gebieden, gedeeltelijk met buitenlands, gedeeltelijk met eigen kapitaal, wel vooral de schuld aan zal zijn.

Opmerkelijk: vermoedelijk ontdekking van verschillende mijngebieden en het daaruit vormen van verschillende industrieën. We nemen aan dat enkele uraniumzuilen, atoomzuilen dus, zullen worden gebruikt om in het hoge Noorden de eerste atoom-elektrische-krachtcentrales te stichten, eventueel ook in verband met de verwerking van grondstoffen ter plaatse. Midden- en Zuid-Amerika, niet zo erg prettig. Verschillende onlusten, enkele vulkanische verschijnselen, één of twee kleine revoluties, zo eigenlijk zo'n beetje alles van het gebruikelijke, daarbij echter een sterk dalende conjunctuur in Argentinië, met daarmee gepaard gaande verzetsbewegingen tegen het regiem, de onderdrukking daarvan. In Brazilië ook enkele moeilijkheden.

U ziet, nu hebben we zo'n beetje al het voorname gehad daar. Nu kunnen we even Afrika nemen. In Afrika grote kans op ongeregelde heden en ik kan u wel zeggen dat uiteindelijk het geweld niet zozeer de politiek is van de leiders van de kleurlingen, noch van de blanke partij, maar we geloven toch wel dat hier in het randgebied onlusten op zullen treden die meerdere slachtoffers zullen vergen. Het probleem blanke - kleurling zal zich daar sterk toespitsen en een vervreemding van de wereld voor Zuid-Afrika betekenen. Dat is heel jammer.

Verder kunnen we bij Zuid-Afrika ook rekenen met pogingen tot kolonisatie van bepaalde gebieden, speciaal voor inboorlingen onder speciale voorwaarden. Ik hoop dat het experiment zal slagen, ik durf daarover niets zeker te zeggen. Belgische Kongo: enige verschijnselen die tot op heden alleen in een ander deel van Afrika zich hebben voorgedaan, zullen zich ook daar voordoen, vooral in de buurt van de industriecentra. We nemen echter aan dat hier, voorlopig althans, voldoende maatregelen tegen te nemen zijn, zodat de productie van belangrijke artikelen, als uranium-pekblende bv. dus voort zullen gaan. In het Noorden kleine revoltes en revoluties die verder gaan, langzaam maar zeker verandering van tendens, en sterker aaneengesloten Arabisch blok dat in dit geval gesteund zal worden door Amerika om te voorkomen dat het zich zal wenden tot Rusland. Australië: slechter wordende arbeidsmarkt, daardoor ontstaan van enige moeilijkheden met de vakbonden, voor de rest, vooral voor het binnenland, nog zeer veel werkmogelijkheden, gunstige omstandigheden, en men kan er ook werkelijk nog wel kapitalen verzamelen, want de markt is niet ongunstig, alleen de arbeidsmarkt in de randgebieden, dus aan de kust zal het wel erg moeilijk worden en ik vermoed dat het vooral in de buurt zal zijn van Brisbane.

Nieuw-Zeeland: normaal. Polynesische eilanden: wat aardbevingen, een enkele zeebeving, wat orkanen, verder niets bijzonders. Indonesië: toenemende wrijving tussen de verschillende groepen, een tendens die leidt tot een meer erkennen van de nationalistische bestrevingen van de verschillende groepen, daarmee een langzame maar toch merkbare vermindering vooral wel van communistische invloeden in dat land. Een en ander zouden we kunnen zeggen, haast ondanks de bestrevingen van de regering om hier één land van te blijven maken.

In Zuid-Azië: een zich afwenden van verschillende staten, zowel van Europa als van Rusland en China, ik geloof dat wij hier uiteindelijk werkelijk neutralen zullen zien in het komende jaar, die een zeker gewicht in de schaal zullen leggen bij alle besprekingen. China: een zeer intense opbouw van eigen industrie, een vermindering van activiteiten naar buiten toe. Mogelijkheden aan het eind van het jaar: erkenning van Rood-China als het werkelijke China, ondanks de tot nog toe daarover gevoerde strijd. Korea: voortdurende haard van moeilijkheden en onlusten, zonder dat wij kunnen zeggen dat het hier tot een bepaalde definitieve strijd weer komt. Geen directe oorlog, maar voortdurend moeilijkheden, onaangenaamheden, een voortdurend rekken van besprekingen e.d., ja, misschien zelfs voor enkele dagen hervatten van de gewapende strijd, echter niet van lange duur. Nou, dan heb ik zo'n klein beetje de hele wereld voor u afgegraasd en u een klein overzichtje gegeven wat er ongeveer verwacht kan worden. Nu heb ik natuurlijk niet alles verteld, we zouden nog veel meer kunnen vertellen. Maar hier

heeft u een grote lijn in het wereldgebeuren. En nu zou ik alleen graag willen dat het niet alleen voor u betekent een serie voorspellinkjes, want dat is het niet, het is meer.

Ik hoop dat u uit dit overzicht iets hebt begrepen: de wereld is langzaam maar zeker aan het veranderen, de wereld verandert zo sterk dat de mensen soms zelfs niet in staat zullen zijn, met die veranderingen mee te leven. Ondanks het gewild modernisme van velen, is de wereld eigenlijk te conservatief. En in deze wereld zult u noodgedwongen alle spanningen door te maken krijgen die het resultaat daarvan zijn, gebeurtenissen die dwingen tot oplossingen die ver vooruit grijpen op het bewustzijn van de massa, beslissingen van de grote staatslieden die u niet helemaal begrijpen kunt, die redeloos en zinloos schijnen, veranderingen in levenscondities die u onaangenaam vindt, omdat ze u benauwen en beperken in uw persoonlijke uitgaven. Al deze dingen komen, maar zij kunnen alleen slechts voor u betekenen een betrekkelijk klein ongemak, zij betekenen echter voor de wereld een mogelijkheid tot herleven. Nog meer dan het afgelopen jaar zal 1954 bepalend zijn hoe de overgangperiode tot 1966 verlopen zal. En het zal ook van u als enkelingen en persoonlijkheden, zoals u hier tezamen zit, afhangen hoe die wereld deze beproeving - het is uiteindelijk een vuurproef - zal doorstaan, of u geduldig bent, of u trouw en eerlijk bent, of u ook aan een ander kunt denken en niet in een panische eigenwaan, een ieder neertrapt, een ieder neerslaat, alleen maar omdat u denkt dat uw eigen geheiligde kleine wereldje in gevaar is. Als u kunt meewerken met uw naasten, wanneer u een hand toe kunt steken wanneer het iemand moeilijk gaat, dan bent u mede in staat te helpen een wereld te bouwen die zonder de vuurproef, zonder de groene ontploffing van walmend kobalt dat radioactief in wolken rond de aarde jaagt, toch herboren wordt.

Geloof me, de tijd is er en nog kan de mensheid besluiten, maar niet lang meer. Wanneer u als mensheid, u als enkelingen en de mensheid als geheel, in staat bent om deze ontwikkelingen van het volgend jaar en het daarop volgend jaar, te gebruiken om meer mens te worden, maar één met al die broeders die over de hele wereld verspreid zijn, dan, mijn vrienden, geen dodelijke walm die over de aarde trekt, geen begin van een nieuwe verkreupelde mensheid die jaren zal moeten worstelen en bouwen, maar dan een beschaving die, zich veredelend, over laat glijden zonder het te beseffen in datgene wat men in de Profetieën noemt "het duizendjarige rijk", een wereld waarin God regeert, niet als de persoonlijke God van een enkeling, of van een religieuze groep, maar als God de Vader, de Liefdebrenghende, de Instandhoudende Kracht die als enige wet heeft gegeven: "doe wat u verlangt dat u gedaan wordt, geef, opdat u kunt ontvangen, heb lief, zelfs uw vijanden". En wanneer u dat als les hieruit wilt trekken, vrienden, dan ben ik daar dankbaar voor. Dat betekent ook dat u zult proberen tenminste, om op enigerlei wijze mee te werken aan de verbetering van de mensheid, dat u zult horen in dat leger dat de mensen weer vertrouwen geeft in het mens-zijn, dat u zult horen bij diegenen die opheffen al die bezwaren van de "we durven niet en we kunnen niet en het is te riskant, want wat zou er van mij moeten worden als het eens een keer faalde?"

Dan zult u de mensen zijn die, zonder te spreken over communisme of democratie, zonder zich bezig te houden met een theoretisch socialisme of een God voor ieder en elk voor zich. U zult dan niet met theorieën werken, u zult alleen werken met die grote kracht die ieder mens heeft gekregen, de kracht Gods die in elke ziel woont, en u zult doen, doen zoals Jezus heeft gedaan, wanneer het nodig is tot het kruis toe, offeren, geven. En u zult zien dat uw eigen wereld rijker wordt, omdat de wereld rond u, door u verrijkt werd.

En daarmee dank ik u voor uw aandacht en laten we het voor heden bij deze beschouwing. De volgende spreker zal uw eigen onderwerp voor u behandelen.

VERDRAAGZAAMHEID

Goedenavond vrienden.

Het tweede onderwerp dat mag u zelf bepalen wat het wordt, dus vertelt u maar.

Reactie: Leiding: Vriend, ik heb hier een bericht uit een tijdschrift hetgeen wel aanleiding kan zijn tot onbegrepenheid. Wij willen daarover graag uw oordeel horen.

Er staat boven: Verdraagzaamheid, Ds. H.G. Groenewoud noemt in het "Hervormd Weekblad" verdraagzaamheid "een onwerkelijkheid en onmogelijkheid".

"De verdraagzaamheid zelf is onverdraagzaam, fanatiek onverdraagzaam tegenover hen, die niet verdraagzaam zijn", zegt hij, "Men verwijt de verdraagzamen deze onverdraagzaamheid niet. Niet hun onverdraagzaamheid, maar de verdraagzaamheid is een leugen. Elk ideaal, dat iemand werkelijk gegrepen heeft, elk geloof, dat iemand waarlijk beheerst, leidt nu eenmaal tot onverdraagzaamheid, omdat het absoluut is".

Antwoord: Ja, ik zou allereerst willen zeggen, dat ik mij dat standpunt kan begrijpen van een dominee; en dat is helemaal niet om op de domineestand nu een smaad te werpen, maar hoe velen van de godsdienstleraren en predikers zijn uiteindelijk van dien aard dat ze proberen de mensheid te dwingen om in te gaan. Geen wonder dat ze zich geen ander werkelijk ideaal kunnen voorstellen, dan een ideaal dat door een gelijk fanatiek streven, om de buitenwereld zich te doen vormen naar de regels die men zelf voor zichzelf niet eens weet te handhaven, dat ze dit onvermijdelijk achten. Maar aan de andere kant, als het een aanval is op de verdraagzaamheid, dan wil ik niet onverdraagzaam, maar trachten om eerlijk te zijn. Onverdraagzaamheid is een realiteit. Wanneer we het hebben over realiteiten, dan is niet een realiteit bestaanbaar in de mens, maar is potentieel zijn tegendeel ook mogelijk en als zodanig reëel. Er kan geen licht zijn zonder duister, er kan geen haat zijn zonder liefde en er kan geen verdraagzaamheid zijn zonder onverdraagzaamheid. Uitgaande van dit standpunt, zou ik willen stellen: onverdraagzaam zijn slechts die mensen die trachten hun ideaal te verwezenlijken in het leven van anderen, en zou ik het willen zien als de taak van hen die verdraagzaam willen zijn, om in zichzelf, volgens hun ideaal, te leven.

Laten we dan maar zeggen: verdraagzaamheid. Het is een woord dat evenzeer doodgesneden en -geslagen wordt in deze dagen als de veel geroemde christelijke naastenliefde. Maar dat betekent niet dat de christelijke naastenliefde een waanzin is, dat zal die dominee ook niet zeggen. Maar wie was de meest verdraagzame op deze wereld? Dat was toch Jezus van Nazareth. Denkt u maar aan de scene in de Hof van Olijven? Petrus waagde het er nog een keertje op en die trok zijn zwaard en hij sloeg Malchus, een van de knechten, een oor af.

Wie was toen de werkelijke verdraagzame? Jezus. En dan zou ik willen zeggen tegen deze prediker en schrijver: waarde vriend, je bent misschien een Simon Petrus, maar Simon Petrus heeft zijn Meester driemaal verraden vóór het kraaien van de haan, Jezus heeft niet het zwaard gehanteerd en heeft de wereld overwonnen door het offer dat Hij van Zichzelf maakte, Hij heeft uit Zichzelf geofferd. Als dan je hele leven gebaseerd is op Jezus Christus en Zijn werken, hoe durf jij dan beweren dat verdraagzaamheid irreëel is, onwerkkelijk?

Ik geef toe dat er in je kerk en in vele kerken, weinig van die verdraagzaamheid te zien is, dat er weinig is te zien van de opofferingsgezindheid, die, gehoorzaamend aan de wet, de stoffelijke goederen niet meer telt, nietwaar, mijn waarde vriend. Het is nodig zegt u, dat we ook denken aan het slijk der aarde; je telt in de consistoriekamer de opbrengst van de collecte en als het niet voldoende is dan mopper je een beetje. Daar ben je mens voor.

Maar waarde vriend, dat alles heeft niets met verdraagzaamheid te maken, verdraagzaamheid dat wil zeggen: zo sterk zijn in je liefde voor de mensen, dat geen vijand je ooit tot haat kan wekken, verdraagzaamheid dat wil zeggen: begrijpen dat je eerst de balk uit het eigen oog zult moeten verwijderen voordat je aan een andermans splinter kunt gaan denken, verdraagzaamheid d.w.z. dat je het belangrijker vindt dat je zelf goed handelt tegen je medemensen en dat je medemensen verklaren dat ze het eens zijn met je theologische en godsdienstige opvattingen. Ja, ik geef toe, voor een groot deel van de wereld is die verdraagzaamheid irreëel, waarde vriend, maar zij is irreëel geworden door u en uw soortgenoten.

Door u, de geestdrijvers die vol onbegrip van een realiteit hun irreële idealen de mensheid ingeselen en inhameren, die strijdvaardig trekt op als hemelse heirscharen tegen de zonden en vergeet dat Jezus zelf de zondaren vergaf, zeggende: "wie uwer zonder zonden is, werpe de eerste steen". Ja, ik geloof dat ik het ongeveer zo zou zeggen.

En dan zou ik eindigen met te zeggen: ach vriend, predikant, nu moet je mij niet kwalijk nemen dat ik dat alles gezegd heb. Zo denk ik er over. Maar wat je gezegd hebt, heb je zeker gezegd omdat je iets goeds wilt scheppen, omdat je ook de behoefte voelt aan een ideaal. En nu behoeven we het over het ideaal nog niet eens te zijn maar je zoekt toch het goede. Vergeef me als mijn woorden je bitter klinken, maar ik heb ze gesproken zonder haat en zonder hartstocht. Broeder, jij die niet gelooft aan verdraagzaamheid, ik die er voor leef, zullen wij misschien trachten in broederlijke onverdraagzaamheid elkaar te verdragen, opdat elk van ons zijn werk zal kunnen voltooien, u het uwe in de harten van de mensen, ik het werk in mijn eigen wezen. Ik geloof dat ik het zo zou zeggen. En dan meen ik wel dat ik daarmee

een voldoende antwoord heb gegeven. Nu, als daar iemand is die er nog wat over te vertellen heeft, gaat uw gang.

Reactie: Leiding. Ik geloof dat de voldaanheid groot is, vriend.

Vraag: Mag ik vragen wat uw mening is over de genezingen van Mr. Edward?

Antwoord: Ja, dat is eigenlijk een kwestie voor de "vragenrubriek", dat is geen onderwerp. Maar nu wil ik niet kortaf zijn, onverdraagzaam zijn in mijn verdraagzaamheid en ik wil u antwoorden op de vraag, echter met die conditie dat we geen verdere vragen gaan stellen uiteindelijk, daar is mijn spreektijd niet voor bestemd.

Wat ik denk van de genezingen van Mr. Edward? Ach, Harry Edward heeft een grote gave gekregen en zijn familie is over het algemeen met deze gave zeer sterk gezegend. Hij heeft deze gave, gedachten moeten uitdragen op zijn eigen wijze en hij heeft zich daarbij wel eens laten verleiden tot een reclame die niet kwaad bedoeld was, die eerlijk een verbreiding was van zijn eigen zienswijze en poging om de mensheid te helpen, maar die toch wel eens averechtse resultaten heeft gehad. Wanneer we echter in aanmerking nemen dat de mens Edward een goed mens is, dat hij zijn werk verricht naar beste weten, kunnen en naar zijn beste krachten, dat hij, al wordt het misschien wat kinderlijk voorgesteld, toch inderdaad ook de hulp uit de geest heeft, dan geloof ik dat we mogen zeggen: het werk van Harry Edward is waardevol voor de mensheid. Het is waardevol, niet omdat het onfeilbaar alle kwalen geneest, maar het is waardevol omdat het bewijst dat genezing gebracht kan worden soms op andere wijze dan normaal, dat het verder bewijst dat men nooit hoeft te wanhopen.

Rest daar nog bij op te merken dat, zoals iedere genezer, de genezing van de ene ziekte, ook bij Edward, beter gelukt dan de andere ziekte, zodat men zou kunnen spreken van een zekere specialisatie. Mij dunkt dit mag niet gelden als iets ten nadele van Edward, alleen, het is jammer dat hijzelf deze beperkingen nog te weinig beseft, maar uiteindelijk, hij wil helpen en hij helpt een hele hoop. En wanneer u nu denkt dat u het zo één, twee, drie dus kunt krijgen, zoiets van: schrijf een brief, gooi er een dubbeltje in de bus, nietwaar, en u krijgt uw gezondheid netjes en hygiënisch verpakt afgeleverd, op de juiste temperatuur, dan heeft u het mis. Maar wanneer uzelf geestelijk meewerkt, zelf uw geest mee laat werken, zelf intens gelooft en streeft, gelooft aan de mogelijkheid van het gezond worden, streeft naar de bereiking van die gezondheid en niet door luiheid, of angst voor pijn u af laten houden van een poging om eens wat meer te doen dan normaal, dan geloof ik zeker dat het werk van Edward ook voor een ieder van u zegenrijk kan zijn. En daarmee geloof ik dat ik voldoende heb verteld hoe ik erover denk en dan zullen we het hier maar bij laten.

Gaat u dan maar eerst pauzeren, dan krijgt u daarna de gelegenheid om alle vragen te stellen die u stellen wilt, bij iemand die op het beantwoorden van vragen gespecialiseerd is.

Mag ik ondertussen ook wel danken voor de aandacht, u allemaal dan een zegenrijke avond nog toewensen verder.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Persoonlijke vragen, daar mag ik toch geen antwoord op geven, dus die hoeft u niet te stellen. Daar krijgt u alleen antwoord op als ze werkelijk van algemeen belang zijn.

Nu, ik zou zeggen: begin nu maar, wat zijn de vragen?

Vraag: Ik heb twee vragen te stellen, die waarschijnlijk gezamenlijk beantwoord kunnen worden. Er wordt steeds gesproken over "het dragen van het Kruis" of "het opnemen van het Kruis". Wat wordt hier met het Kruis bedoeld? Meestal bedoelt men hiermee leed, verdriet, pijn. Kan het echter de bedoeling zijn, dat het kruis is: de lasten, die de lange, lange reeks van reïncarnaties met zich meebrengen?

Mijn tweede vraag is: Wanneer een geest nog niet zover is, dat hij vrijwillig een keuze kan doen, voelt hij dan op een zeker tijdstip een dwang, een noodzaak in zich wakker worden om weer terug te komen in de stof, dus te reïncarneren? Hoe gaat dat? Heeft u zoiets al meegemaakt onder uw vrienden?

Antwoord: Nu, allereerst het kruis. Het kruis is, zoals u zich misschien bewust bent, een kosmisch symbool. En Paulus drukt het uit, nietwaar, als de hoogte, de diepte, de lengte en de breedte, dus een meerdimensionaal systeem. Het is eigenlijk de uitdrukking voor het leven.

En het kruis opnemen en het kruis dragen, dat betekent dus eigenlijk niets anders dan het leven aanvaarden en het leven volbrengen, niet bang zijn, niet weglopen voor het leven, maar het volbrengen, het accepteren. Dit hoeft men niet noodzakelijkerwijze met een lange reeks van incarnaties in verband te brengen. Ook de mens die voor de eerste keer bewust geschapen op de wereld staat, die moet het kruis opnemen en dragen. Dat is toch heel logisch? En nu zijn er heel veel mensen die doen het niet, die denken dat ze om hun moeilijkheden heen kunnen gaan, zij accepteren het leven en de feiten van het leven niet, maar trachten er zelf aan te knoeien en verknoeien dan vaak hun eigen leven en soms ook dat van anderen. Dus, dat is de grote fout die gemaakt wordt.

Wanneer u leed moet ondergaan, dan moet u niet zeggen: wat ben ik blij dat ik dat leed krijg, dat is dwaasheid, maar dan moet u zeggen: kijk, dit is een deel van mijn leven, ik heb de vreugden van mijn leven geaccepteerd, laat ik ook de lasten dragen. En evenzeer wanneer het leven een vreugde biedt, mag men niet zeggen: oh, wat ben ik nu blij en ik hoop maar dat het zo blijft, en laat het nu alsjeblieft, of misschien nog heel anders: oh, wat ben ik bang, wat zal daar weer wat een onaangenaams uit voortkomen, want ik ben het niet waard. Dat is dwaasheid. Uw leven wordt u gegeven zoals het goed voor u is, en wanneer u maar steeds probeert om het beste te doen, dan draagt u uw kruis, dat kan dus in sommige gevallen zijn inderdaad uw karma, uw lot, zelf geschapen in een reeks van levenservaringen.

Het tweede: wel, ik heb nooit in mijn omgeving meegemaakt een gedwongen incarnatie in de stof of reïncarnatie in de stof. Ik heb onder mijn vrienden wèl meegemaakt personen die inderdaad naar de aarde zijn teruggegaan en daar als mens op het ogenblik weer leven, maar ik heb niet meegemaakt een dwang op dit gebied. U zegt: wanneer de geest niet rijp genoeg is, zal hij dan gedwongen worden op een bepaald moment, of genoodzaakt worden of geleid worden tot reïncarnatie. Wel, zover als onze ervaring gaat, en daarbij mijn persoonlijke ervaring ingesloten: ieder mens voelt door zijn eigen bewustzijnstoestand, de behoefte om op een gegeven ogenblik actief te zijn. Dit actief zijn kan normalerwijze in de sferen vallen, maar door eigen begeerten, begeertelichaam, kiest men wel eens de wereld. Wanneer men echter zich niet bewust is van de mogelijkheden van de sferen, zal deze behoefte tot actie noodzakelijkerwijze onmiddellijk leiden tot de dan toch vrijwillige keuze van een stoffelijke reïncarnatie. Ik hoop dat ik beide vragen daarmee voldoende beantwoord heb.

Als er nog aanmerkingen, opmerkingen of vragen over zijn, gaat uw gang. Geen commentaar? Volgende vraag.

Vraag: Ik geloof dat velen van ons, die hier elke vrijdag naar u en uw vrienden komen luisteren, mensen zijn die zoekende zijn naar het Licht, de Waarheid. Velen van ons vragen uw oordeel over geloofspunten uit de Bijbel. Dit is dus een bewijs dat wij niet akkoord gaan met hetgeen ons hierover tot nu toe onderwezen wordt.

Nu wil ik graag van u weten, of u en uw vrienden, die reeds zijn overgegaan, de Waarheid, het Licht, grotendeels gevonden hebben, waardoor wij zeker kunnen zijn, dat wij het juiste antwoord op onze vragen krijgen.

Antwoord: Ja, ik zal op deze vraag dadelijk commentaar geven, maar ik zal haar eerst beantwoorden. Mijn waarde vriend, vrienden beter gezegd, ik leef in het Licht en al mijn vrienden leven in het Licht, dat wil niet zeggen dat wij de opperste gelukzaligheid smaken, maar dat wil zeggen dat wij, zover als wij dit bevatten kunnen, de goddelijke gave van het Licht kennen. Of ons antwoord het juiste is? Het is in ieder geval voor ons het juiste, wij weten echter goed dat er meerdere wegen zijn, en dat het niet op de verklaring van een enkel woord aankomt. Maar voor ons was de wijze waarop wij de verklaring dan ook aan u geven, in ieder geval de juiste oplossing, waar zij ons uiteindelijk heeft gebracht tot deze Wereld van Licht, van vreugde, waarin de Goddelijke Liefde suprême regeert. Dat is het antwoord op de vraag.

Maar nu mijn commentaar: u bent niet tevreden, zegt u, met de godsdienst. Is dat allemaal waar? Is het alleen de Godsdienst die u dwarszit, is het alleen de Bijbelweg die u dwars zit, is het veeleer niet het leven zelf dat u niet bevredigt? Zoals ik u dag in dag uit zie komen en gaan, op vele seances, zoals ik sommige van u zie gaan naar de kerken, naar genootschappen, naar scholen, erken ik steeds meer dat degenen die komen tot ons, die de geborgenheid en de gezapigheid van een kerk verlaten, degenen zijn die honger hebben, die iets niet gevonden hebben. U bent zoekers naar het Licht, zeker, maar in de eerste plaats zoekt u de Vrede, wees

u daar goed van bewust, u vraagt de vrede met het leven, met uw problemen in de allereerste plaats. En dan filosofeert u verder, en u bedoelt het goed, daar ben ik volledig van overtuigd, maar denkt u niet dat wij u zien als alleen maar zoekers naar een waarheid zonder meer.

Daar zijn achtergronden: bij de één is het een deel van zijn leven dat hij in een ander mens verloren heeft, bij de ander is het een ziekte, bij een ander zijn het omstandigheden waarin hij zich niet thuis voelt. Voor weer een ander is het een aantal moeilijkheden die overwonnen zijn, maar die hem wijzer hebben achtergelaten, waardoor hij niet meer de kinderlijke eenvoud kan aanvaarden van een geloof zonder meer. Zo zien wij u, vrienden, ik zeg niet dat u zo bent, we kunnen ons natuurlijk vergissen, maar ik geloof niet dat wij het doen.

En wat proberen wij u dan te geven? Wij proberen u de weg te tonen tot Vrede en wij proberen tevens daarmee u een taak te geven in de wereld die uzelf zal maken, niet alleen tot gelukkiger en tevredener mensen, maar vooral tot betere, krachtiger, meer God-zoekende en God-dragende geesten. Daarom werken wij. Wanneer het alleen een kwestie van geloof was, dan zouden we u niets kunnen geven, begrijp dat goed. En een geloof dat is een weten dat onbewijsbaar in uzelf geboren wordt en dat een ander u niet kan geven met veel woorden. Geloof kunnen wij u niet geven en wat wij u wel kunnen geven dat is weten, wat wij u wel kunnen geven dat is stof ter overpeinzing. Wij trachten u te geven het enige middel dat een ontevreden mens - onverschillig om welke reden hij dan ook ontevreden is - helpen kan, het afstand doen van eigen lijden en het daarvoor gaan leven in het lijden van anderen, trachtende dat te verhelpen, dat te verzachten. Wie op God durft vertrouwen en zichzelf durft vergeten, aanvaardende de taak van naastenliefde, die kan ergens komen. Dat is het hele doel van onze Orde. U moet elkaar kunnen helpen, u moet kunnen vertrouwen. Begrijpt u goed. Daar gaat het om, (band loopt af).

Vraag: Welk Bijbelboek werd enige jaren geleden in Palestina gevonden? Hoe heet de plaats en in welk jaar werd het gevonden? Waar bevinden de documenten zich thans? In welke taal zijn zij in het origineel geschreven?

Antwoord: Het is een aardige vraag. Maar u zegt: in Palestina. U zou echter dan moeten zeggen, zeer nauwkeurig, in Samaria. Nu kan ik u niet precies de plaats aangeven, het spijt mij zeer, ik kan u ook niet vertellen welk boek dat was, aangezien er zeer vele fragmenten gevonden zijn o.a. van het Boek Mozes, boeken van Mozes dus, de eerste vijf, daar zijn verschillende delen van. En dan vinden we een deel van het Boek Jop, we vinden enkele uittreksels uit Prediker, we vinden commentaren, die zijn allemaal gevonden. Er zijn er zoveel gevonden, dat wij praktisch kunnen zeggen dat van het Oude Testament op het ogenblik een derde gedeelte weer herleefd is d.w.z., in oude kopieën, over het algemeen daterende van kort voor Christus' geboorte tot ongeveer 500 na Christus' geboorte, in enkele gevallen rollen die dateren van het jaar 1200, dat deze weer ter beschikking van de mensheid zijn.

Wanneer u mij vraagt: waar zijn ze gebleven? Ik kan u alleen met zekerheid vertellen dat op het ogenblik enkele van deze rollen in Londen berusten, verschillende in Boston en Philadelphia en nog steeds in studie zijn, enkele andere werden teruggestuurd en bevinden zich vermoedelijk in Italië, dat verder enkele aankopen werden gedaan waardoor ook in Holland zich op het ogenblik één of twee van dergelijke rollen moeten bevinden, waarschijnlijk in privébezit. Ik wil proberen om voor u de nauwkeurige gegevens te vinden ik weet in ieder geval wel dat de eerste vondst is gedaan in 1927, dat deze vondst, als ik mij niet vergis, pas in de openbaarheid is gekomen, ongeveer in 1934, dat sedertdien verschillende vondsten zijn gedaan, en dat de laatste vondst, als ik mij niet vergis, dateert uit 1949. Dat er in de tussentijd voortdurend vondsten werden gedaan en dat het hier betreft verschillende rollen o.a. oude Thora-rollen, terwijl het verder in enkele gevallen ook betekende o.a. een boekwerkje dat werd gegrift op bundels van papyrusbladen, gelijkende papyrusbladen.

Dus, dat is alles wat ik er op het ogenblik van weet. Wanneer u het erg belangrijk vindt om er meer over te weten, dan wil ik natuurlijk informatie voor u inwinnen.

Ik hoop dat het voldoende is.

Vraag: Galstenen. Hoe is ontstaan en groei te voorkomen of te remmen? Bestaat een ongevaarlijk middel om bestaande stenen zonder operatie te verwijderen, of althans te reduceren? Heeft het bekende Indische middel Temoe Lawak hiervoor waarde?

Antwoord: Dat ligt in de intensiteit. Het betreft hier de galsteen. Wanneer het een niersteen zou zijn, dan zou ik zeggen: ja, dan kunt u met dat middel veel bereiken, maar waar het galstenen betreft, ben ik enigszins huiverig daarvoor. U kunt het heel voorzichtig proberen, maar voor de rest geloof ik toch niet dat het grootse resultaten met zich mee zal brengen.

Dan verder, er bestaan inderdaad wel methoden, o.a. kruidenaftreksels die zodanig beïnvloedend zijn, dat ze ook de galsteen langzaam afnemen en de groei daarvan remmen. Op het ogenblik echter, geloof ik dat - gezien uit zuiver medisch standpunt dus - een operatief ingrijpen haast altijd onvermijdelijk zal zijn. Dan kan ik nog verder zeggen dat de mogelijkheid bestaat, door juiste voeding, dus voeding die de gal niet prikkelt, geen te grote gallozing tot stand brengt en daarbij bepaalde instralingen van magnetische kracht, een goede remming, ja, uiteindelijk misschien zelfs vermindering van de galsteen te verkrijgen zal zijn. Maar ik voeg er meteen bij, dat niet elke magnetiseur in staat is om deze behandeling met goed gevolg te volbrengen. Ik hoop dat ik daarmee een voldoende antwoord heb gegeven op deze vragen.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Is het de bedoeling dat wij, vooral na de instraling, het draagteken altijd bij ons dragen? Moeten wij het niet, met het oog op de verwisseling van kleding, dus zo dragen dat er in dat opzicht zich geen problemen voordoen?

Antwoord: U moet heel goed begrijpen dat het draagteken in de eerste plaats betekent een herinnering aan uw eigen verplichting die u aanvaardt tegenover de mensheid, door dit draagteken te dragen. Als u voor uzelf de taak die de Orde der Verdraagzamen uiteindelijk toch ook probeert op te leggen n.l., een beheersing van het eigen wezen en een treden in naastenliefde tegenover de wereld, wanneer u dat in zichzelf draagt, dan draagt u een geestelijke ster, dan heeft u geen stoffelijke nodig. Wanneer u echter van uzelf weet dat u behoefte heeft, voortdurend behoefte heeft aan een herinnering dat men niet bitter, dat men niet hatelijk, dat men niet scherp, dat men niet onverdraagzaam mag zijn, wanneer u een voortdurende herinnering nodig hebt om te weten dat uw medemensen meer recht hebben dan u denkt, ja, dan zou ik u aanraden, draag het zó, dat het u nooit verlaat en draag het verder zo dat het voortdurend de aandacht op zichzelf vestigt, want dan heeft u het hard nodig. U kunt dus zelf bepalen hoe u het verder wilt doen.

Vraag: Hoe oordeelt men aan gene zijde over horoscopie en waar blijft dan de vrije wil?

Antwoord: Horoscopie geeft aan het terrein dat men op de levensweg verder zal passeren, anders gezegd, geeft een schets van de verschillende invloeden die op bepaalde ogenblikken op uw levensbaan werkzaam zijn. Hoe u deze invloeden zelf tegemoet zult treden is uw eigen zaak. Het is echter zeer goed wanneer men een waarschuwing heeft.

Uiteindelijk, u zult toch ook niet zeggen, wanneer u op een autobaan bent, nietwaar, zo'n autosnelweg, dat uw weg voorbestemd is, wanneer er een bordje staat: pas op, slipgevaar. Dan zegt u: en nu ga ik hier slippen, dus mijn vrije wil weg. Nee, u heeft de kans om te slippen. Dat bordje met die waarschuwing is de horoscoop, of u slipt ligt aan uw eigen wijze van rijden. Zo gaat het met de horoscopie ook. Of het u zo slecht gaat als in de horoscoop staat, is afhankelijk van uw eigen gedrag, u bent echter gewaarschuwd en u kunt dus uw maatregelen treffen. Ja, ik geloof dat dit ook voldoende beantwoord is zo.

Vraag: Astrologie en astronomie. De astrologen die beweren dat er, juist in verband met de horoscopen, dus heel veel invloed is van alle hemellichamen op de mens, de astronomen voor 99% ontkennen dit. Ik zou willen vragen: is het waar dat de hemellichamen invloed op ons hebben en wordt daarmee misschien ook ons karakter bepaald, dat ook ons karma door die invloeden wordt volvoerd op aarde?

Antwoord: Ja, kijkt u eens, als we dat nu eens op deze manier stellen: u weet dat de maan invloed heeft op de aarde, dat zal elke astronoom toegeven. Dat deze maan tevens invloed heeft op bepaalde groeiverschijnselen, dat zal de biochemie en zelfs de gewone plantenkunde weten, ook al is het nu niet zo dat het maanlicht zelf altijd deze bepaalde invloeden heeft die het volksbijgeloof eraan toeschrijft, toch heeft de maan en het maanlicht invloed. Wanneer de maan dit heeft, die een betrekkelijk kleine massa heeft, ja, dan moeten toch alle andere planeten die in de buurt zijn, ook die invloed hebben, nietwaar? Maar wanneer dat het geval is, dan moet ook elke grotere verzameling van sterren haar invloed hebben, die invloeden die zullen in verschillende sterkte en kracht optreden, ja, natuurlijk. Maar als we het alleen maar stellen op doodgewoon kleine deviaties van de normale zwaartekracht ten gevolge van de aantrekkingskracht van een bepaalde ster, verandering van de zonuitstraling t.o.v. de aarde door de afbuiging van licht en straling, dan hebben we daar al voldoende aanwijzingen die inderdaad bij celbouw bv., dus bij de vorming van een lichaam, invloed kunnen hebben.

Wanneer we nu verder weten dat de medische wetenschap grijpt naar verschillende stralings- en bestralingstherapieën, is het dan zo vreemd om aan te nemen dat die bestraling uit het Al,

die toch bestaat en die gemeten kan worden, invloed heeft o.a. op de interne secreties? Ik geloof dat dit zo dwaas niet is. En waar die invloed geldt, nietwaar, die dan ook astronomisch te berekenen zou zijn, alleen niet te duiden, dat kan alleen de ervaringswetenschap, de astrologie. Maar de astronomie die berekent en het zijn de astronomische gegevens uiteindelijk die geduid kunnen worden door de astrologie. Gaat u maar narekenen hoor, dan zult u zien dat ik daar volkomen gelijk in heb. Dus, dan is het alleen maar een dom verwerpen van invloedsmogelijkheden, die toch bewezen kunnen worden. En wanneer de werkelijke astronomen zich bezig zouden houden met het vaststellen van de invloedssferen zondermeer, en vooral de astrologen zo goed zouden willen zijn om zich van hun geliefde jaar- en weekhoroscopen zoveel mogelijk te onthouden, in de plaats daarvoor te zetten de geboorte- en de karakterhoroscoop, dan geloof ik dat de astrologie heel wat in aanvaardbaarheid zou winnen voor de wereld, want deze dingen zijn onomstootbaar.

Waar het echter gaat over de periode van een enkel jaar of misschien een enkele week, kan men wel wat gegevens tezamen halen en wat invloeden aangeven, maar de duiding daarvan wordt teveel overgelaten aan de persoon die de berekening maakt. En wanneer dat het geval is, dan moet men dus niet alleen meer astroloog, maar bovendien helderziende zijn.

En wanneer de helderziendheid erbij komt, dan kan de astronoom weer zeggen: ja, maar deze astroloog is niet zuiver. Qua astroloog is zijn horoscopie beter dan van menig ander, maar qua wetenschap is hij niet zuiver omdat teveel intuïtie als het ware bij de duidingen en stromingen aanwezig was. Ik hoop dat ik het duidelijk genoeg gezegd heb.

Vraag: Is het onbewuste in de mens werkelijk te beïnvloeden door autosuggestie bv. volgens de methode Coué?

Antwoord: Ja, het is inderdaad wel te doen, als men er zelf aan gelooft. U moet niet vergeten dat het bewustzijn in onmiddellijk contact staat met het onbewuste, het is er een deel van.

U denkt dat u redelijk en normaal denkt, maar dat is meestal niet zo, want de wijze waarop u denkt, uw gedachtereacties, de wijze waarop uw gedachten als het ware afdwalen, worden volledig door het onbewuste bepaald. Zou u het dan zo vreemd vinden dat een absolute suggestieve actie, aangezet in het bewustzijn, ook door zou kunnen grijpen in het onbewuste? Ik wil niet zeggen dat de methode Coué nu goed is tegen elke ziekte, hoor, integendeel.

Maar dat zij onder omstandigheden een genezingsproces zeer goed kan versnellen, daar ben ik van overtuigd. Maar de beste suggestie is niet de autosuggestie van Coué, daar moet je een gelovige voor zijn, maar dat is doorgewoonden het ernstig en overtuigend gezicht van de arts die u met een vaderlijke glimlach verzekert dat het nu wel weer zal gaan. Daarmee geloof ik dus bepaalde gewoonten van de beroepsgenezers - ja, we kunnen ook wel zeggen de medici, maar dan zouden we eigenlijk ook kunnen vertalen de medicijnmannen - laten we dus zeggen de beroepsgenezers die daarvoor geschoold zijn, nietwaar, die wijst er dan toch wel op dat zij te allen tijde aan de suggestie, bewust of onbewust, een grote waarde hechten. En dan is de autosuggestie vanzelf ook wat waard. Ik hoop dat deze zeer simpele bewijsvoering u niet al teveel in ongerustheid stort, maar zo is het dan toch wel, zover als ik het kan bekijken.

Vraag: Wij horen en spreken zoveel over de eeuwigheid, hetgeen wij ons nog wel kunnen indenken. Maar hoe moeten wij ons de oneindigheid voorstellen?

Antwoord: Ja, dat is nu een filosofische vraag en nu zou u me eigenlijk verleiden om daar eventjes wat langer over te spreken, het kan wel, vindt u het goed?

Reactie: Ja.

Antwoord: Wanneer wij zeggen: "eeuwigheid" dan bedoelen wij eigenlijk ook oneindigheid. Wat is oneindigheid? Dat is een onpersoonlijke eindeloosheid. U kunt bv. denken dat mijn betoog eindeloos lijkt, maar wanneer de wereld eindeloos is en de tijd eindeloos is, dan is dit een oneindigheid. Hoe moet u zich een oneindigheid voorstellen? Wel, een oneindigheid is in feite onvoorstelbaar en waarom? Wij zijn eindige wezens d.w.z. wij kunnen wel voortbestaan voortdurend, maar wij leven telkenmale in een beslotenheid, in een eindigheid. Dat is geloof ik ook duidelijk, nietwaar? Nu zouden we dus kunnen zeggen dat een voorstelling van oneindigheid, gegeven in voor mens en geest nog aanvaardbare term, het beste zou zijn te zeggen: oneindigheid is een aaneenschakeling van eindigheden die in zich eindeloos is. Begrijpt u wat ik bedoel? En dat houdt dus ook in, ik vond het zo aardig dat u zei: "eeuwigheid kunnen wij begrijpen", nee, dat kunt u niet begrijpen, want eeuwigheid en oneindigheid zijn identiek, waar uiteindelijk "tijd" slechts een fictie is. Vastgestelde tijd dat is iets wat u geschapen heeft, wat u geschapen heeft om te voldoen aan uw hang tot indeling van uw leven in termijnen,

overeenkomend met de omstandigheden waarin u leeft. En zou u ergens anders leven, dan zou u een andere tijd er op na houden.

Er zijn wezens die een heel andere tijd erop nahouden, zelfs op uw eigen aarde, heel andere tijdsbegrippen hebben. U kunt zich ook geen eeuwigheid voorstellen, ook niet met dat vogeltje dat eens per duizend jaar komt zitten op die grote ijzeren kogel en dan het hele geval wegslijt. Dan zeggen ze: dat is maar één minuut in de oneindigheid. Dat kunt u zich niet voorstellen. Eén minuut in de eeuwigheid, één seconde in de eeuwigheid misschien. Nee, laten we redelijk zijn. Er zijn begrippen waar we ontzettend veel mee werken en mee schermen, maar die in zichzelf eigenlijk leeg zijn, daar zij iets aanduiden wat wij niet begrijpen kunnen.

Wij spreken zeer veel over God, maar wanneer wij over God spreken, dan spreken wij over een Eeuwigheid die tevens een oneindigheid is, als zodanig niet door ons te bevatten en te begrijpen. Wij spreken over de eeuwigheid alsof ze vlak naast de deur staat, terwijl onze wijze om over eeuwigheid te spreken reeds aangeeft dat we niet begrijpen over het algemeen dat we in de eeuwigheid leven en niet op de grens ervan. Wij spreken over oneindigheid en vragen ons af hoe je dat nu voor moet stellen, een soort aarde zonder grens of zo, nietwaar? En als we dan een voorstelling zoeken dan komen we terecht over het algemeen bij de cirkellijn, de grens van een bol a.h.w. de doorsnee van een bol, die is in zijn lijn oneindig, maar herhaalt zich steeds. Herhaalt een oneindigheid zich? Dat weten we niet, maar het beste wat wij ons voor kunnen stellen is een cirkelgang. Waar wij aan de andere kant ervan overtuigd kunnen zijn dat die cirkelgang op zichzelf niet voldoende is om het begrip oneindigheid of eindeloosheid te verklaren, waarbij bovendien komt, dat, als we er scherp op in willen gaan, een oneindigheid zeer zeker niet eindeloos behoeft te zijn.

U begrijpt dus, u heeft daar wel een vraag gesteld die eigenlijk onmiddellijk raakt aan de grote problemen. Wat is God, waar is God en waar ben ik zelf, wat ben ik zelf? Allemaal problemen, u spreekt zo graag over "ik" en dan denkt u dat u weet wie "ik" is. Dat weet u ook niet.

We weten veel te weinig van al deze dingen, maar wij kunnen ons de zaak voor proberen te stellen en verder mogen we nooit gaan. Ik stel me voor dat ik weet wie ik ben, of ik het werkelijk weet dat zal uiteindelijk moeten blijken. En u denkt dat u weet wie u zelf is, en wat u is en wat u kunt. Dat zal ook uiteindelijk moeten blijken. Laten we ons dus goed, heel goed realiseren, wij zijn wel voortdurend eindig in onze uiting en kunnen ons geen oneindigheid voorstellen, echter weten wij dat eindigheid op eindigheid volgt, u komt uit de stof, u komt in de sfeer van de geest, u gaat uit die sfeer van de geest weg, u komt òf in een hogere sfeer òf u reïncarneert, voortdurend begrensde periode. Laten we nu maar zeggen dat oneindigheid eigenlijk niets is dan een eindeloze voortzetting van die perioden naar een onbekend einddoel waarin het totaal van die perioden eigenlijk behouden is. En dan zou ik oneindigheid dus voor kunnen stellen als een punt in de ruimte waarin het totaal van de scheppingsmogelijkheden geborgen is. Nu, daar heeft u een stukje filosofie gehad, laten we nu maar eens vragen of er nog wat te vragen is.

Vraag: Een tijdje geleden heeft uw collega, onze vriend Henri, gezegd dat men door meditatie kan komen tot de doelstelling van zijn leven, dat men dat op die manier uit kan zoeken. Maar wat is dan eigenlijk meditatie en hoe moet men dan mediteren om dat te vinden?

Antwoord: Meditatie is concentreren op een bepaald punt om dan alle contacten van dat punt, de oorzaken en de gevolgen daarvan u voor te stellen. Mediteren is dus het overwegen van alle aspecten van een bepaald iets. En als u over uw leven gaat mediteren, dan kunt u komen tot het doel van uw eigen leven, dan kunt u zeggen: kijk, dit doel stel ik mij uiteindelijk, want u gaat zeggen: wie ben ik, wat ben ik, ben ik zoals ik denk dat ik ben, wat zeggen mijn daden over mijn wezen, hoe denkt een ander over me, hoe denk ikzelf over mezelf, wat is er eigenlijk waar? Dan gaat u kijken, hoe leer ik mijzelf kennen, hoe reageer ik op de buitenwereld, waarom lukt dit mij wel en dat mij niet? Dan zult u tot de erkenning komen, hé, nu ga ik mij pas realiseren wat ik eigenlijk wil en wat ik eigenlijk kan. Die zaak is mij niet gelukt en toch had ik kunnen slagen, maar dit was niet mijn levensdoel, ik heb uiterlijk ernaar gestreefd, maar diep in mijzelf was iets dat zei: nee, nee, toch niet. Stoffelijk gezien heb ik gezegd: "ik moet dat voor elkaar brengen", en ergens in mij heeft iets gezegd: "ja, maar dat past niet bij je" en heeft gezegd: "wacht nog even, wees even traag, doe nu eens zus en doe nu eens zo" en heeft de zaak laten mislukken. Dan komt u er achter wat u werkelijk wilt.

En wanneer u dat weet, dan heeft u de doelstelling van uw leven gevonden, want dan kunt u op grond van die werkelijke wil van u, die werkelijke wens, kunt u uw gedrag verder bepalen

en dan deze wens zodanig variëren dat ze in overeenstemming komt met het ideaal dat u in u draagt, ofwel de vergoddelijkte voorstelling van uzelf die uiteindelijk ook in u leeft.

Is het duidelijk genoeg zo?

Reactie: Ja, dank u zeer.

Vraag: Kost dat geen offers voor andere mensen of doe je daar geen andere mensen aan offers brengen, als je dan bv. stelt dat eigen doel, weet u wel, offer je daar dan niet iedereen aan op?

Antwoord: Nee, ik geloof niet dat u er iedereen aan opoffert, maar wel zult u misschien het valse begrip van bezit dat anderen t.o.v. u hebben, daarmee verstoren. Mag ik u eventjes wijzen op de Bijbel en wel speciaal op de Evangelie, waarin Jezus zegt dat zij die Hem volgen vader en moeder moeten verlaten. Hij heeft heus niet bedoeld dat je dus je hele familie ergens in de hachee moet douwen en dan zelf in je eentje aan het wandelen gaan, maar Hij heeft wel bedoeld, je mag geen banden erkennen die door de bezitslust van anderen jou afhankelijk maken op zodanige wijze dat je niet het geestelijk leven dat in je is, uit kunt leven.

Je moet dus de aansprakelijkheden die je hebt, volbrengen, maar op die wijze die in overeenstemming is met je eigen leven. En ja, natuurlijk worden er dan offers gevraagd, tenminste wat men als offers ziet. Maar mogen wij daarbij dan ook even de aanmerking maken dat heel veel mensen rechten doen gelden op een ander terwijl ze geen rechten bezitten en dat zij het als een offer beschouwen wanneer ze van een deel van die rechten afstand doen, terwijl ze in werkelijkheid niets anders doen dan iemand datgene geven waar hij recht op heeft. Mogen we dat er dan ook even opmerken? Dan geloof ik dat het antwoord ook voldoende is.

Reactie: Ja, dank u wel.

Vraag: Heeft u zo'n mooie uiteenzetting gegeven over meditatie. Zou u ons ook "contemplatie" even kunnen toelichten?

Antwoord: Contemplatie is beschouwing, een beschouwing die niet zoekt, meditatie is een actieve overweging, contemplatie is de passieve beschouwing. Bij meditatie is men zelf t.o.v. het te beschouwen object actief en handelt zelf, de geest van het eigen-ik dus leidt de beschouwing van het onderwerp. Bij contemplatie wordt het onderwerp van deze contemplatie als het ware beschouwd zonder meer en dringt in het wezen zonder dat een actief gedachte-leven zich daaruit behoeft op te bouwen. Is dat duidelijk genoeg?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Astrologen menen dat het z.g. gelukspunt in de horoscoop en de plaatsing in het zoveelste huis, opgeven de levenstaak die men in deze incarnatie heeft uit te voeren. Is dit juist?

Antwoord: Nee, ik kan het er niet mee eens zijn. Het geeft niet de levenstaak op, het geeft wel op de mogelijkheid, de grootste mogelijkheid tot verwerkelijking van de eigen stoffelijke persoonlijkheid. Want, laten we even zeer duidelijk uitdrukken dat een horoscoop en zeker een geboortehoroscoop, beschrijft het totaal van de beïnvloedingen die geldig zijn in het geboren wordend lichaam of geboren zijnde lichaam, maar dat de geest daarbij een niet bepaalde waarde is, ofschoon we wel weer kunnen zeggen dat de geest natuurlijk afdaalt in die tijd dat voor de geest geen grenzen bestaan, dus dat het mogelijk is de aarde ter incarnatie te bereiken. Hierdoor wel bepaalde geestelijke tendensen maar deze kunnen volledig tegengesteld zijn. Zo zal dan ook menig astroloog zich vergissen wanneer hij, ziende dat het geboorte-uur positief is, hij uitgaat van de stelling dat alleen de enkele negatieve invloeden werkende op dat ogenblik als werkelijk negatief in de horoscoop beschouwd kunnen worden. Hij verwaarloost dan heel vaak het feit dat wij hier te maken hebben met een traagheidsmoment waarbij de geest zelf ook negatief is. Het omgekeerde kan ook voorkomen, de berekening is dus nooit volkomen zuiver en laat als duiding meestal twee, soms zelfs drie mogelijkheden.

Vraag: Mag ik nog even vragen hoelang die meditatie moet gebeuren?

Antwoord: Hoelang u moet mediteren? Zolang als u kunt. Het beste zou natuurlijk zijn als u net als een Oosterling, u een paar maanden elk jaar terug kon trekken in eenzaamheid en daar in versterving en beslotenheid zou kunnen mediteren. Maar over het algemeen heeft u daar noch de middelen noch de tijd voor. Laten we dus zeggen: zoveel tijd als u eraan kunt besteden, niet minder dan 5 tot 7 minuten, die heeft u toch wel minstens nodig. En dan moet

u toch een heel eenvoudig punt stellen, dan kunt u natuurlijk niet een geheel object gaan beschouwen, dan moet u over een klein dingetje even mediteren, dat kan.

Vraag: Wat kunt u ons zeggen over het verzonken land Lemuria en over de Lemurenwezens die nu nog op de aarde zouden ronddolen?

Antwoord: Lemuria, het verzonken land, is een sage, maar de Lemuren zijn werkelijkheid.

De Lemuren zijn de waterwezens uit het Lemurische tijdperk, waarbij een zodanige vochtigheidsgraad, een zodanig vochtigheidsgehalte in de lucht aanwezig was nog, en een zo voortdurende neerslag op de aarde neerkwam, dat men kon spreken van zoiets als halve vissen. Dit waren echter geen mensen. Wanneer u wilt spreken over Lemuren dan zult u misschien, hetgeen wat er het dichtst bijkomt vinden in sommige hagedissen.

De mensen echter hebben vaak door een zeer lange periode van rust tussen incarnatie en incarnatie, een deel van die eigenschappen nog behouden. Misschien dat u dezen bedoelt wanneer u spreekt over de Lemuren die nog over deze wereld rondgaan. Wij mogen dan tevens opmerken dat er ook bij de Lemuren een soort gemeenschapsleven was, ik wil niet zeggen beschaving, gemeenschapsleven. En als u bv. een robbenbeschaving, die toch ook een beschaving is met zijn rechten en zijn wetten, u voor kunt stellen als een menselijke wereld, dan heeft u daar de meest juiste beschrijving, geloof ik, van het Lemurische tijdperk, waarin de Lemur in de eerste plaats was: instinctwezen, geregeerd door omstandigheden, sterk staande onder de invloed van de natuur, en dus ook van de maan.

Ik hoop dat het voldoende beantwoord is in die korte periode die mij daartoe ter beschikking staat. Nu, vrienden, dan is mij nagelegd om zo langzamerhand mijn opvolger even aan het woord te laten met "het schone woord" en ik dus beleefdheidshalve wel niets anders doen kan dan te zeggen: ik ben erg dankbaar dat ik zo prettig met u heb mogen praten, ik zal u nog wel eens een keer meer ontmoeten. En tot op dat ogenblik: Gods zegen op al uw wegen.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

We zullen dan deze bijeenkomst besluiten met "het schone woord".

Mag ik voor ditmaal vijf onderwerpen van u hebben?

Reactie: Plichtsbetrachting - De Ster – Liefdebron - De Kribbe - Zelfkennis.

Spreker: Plichtsbetrachting zonder zelfkennis is dwaasheid, doch wie zichzelf niet kent kan volgen de ster totdat hij vindt, de kribbe, de liefdebron, het kind, waarin de mens zichzelf dan volmaakt gespiegeld vindt. Voor u aanvaardbaar?

Reactie: Ja.

De plicht jaagt mij voort,
 In plichts vervulling vergeet ik mijzelve,
 Mijn vrouw en mijn kind,
 De plicht jaagt mij voort als orkaan,
 Stormwind die jaagt over 's levensoceaan,
 Plichtsbetrachting, plichts vervulling,
 Plicht en plichten altijd weer.
 Maar, hoe kan ik dan mijzelve kennen,
 Hoe keer ik tot mijzelve weer?
 Is het plicht zichzelve te vergeten,
 Voordat men zichzelve kent?
 Moet men het wezen altijd houden
 Tot de plicht, en niet tot God gewend?
 Wie eenzaam is, wie in d' Hof verlaten
 Doolt, in een dode donkere stad,
 Kan misschien zijn plicht vervullen,
 Maar kent hij ook zichzelve,

begrijpt hij ook de schat
Dier er verborgen ligt?
De liefdebron, verbeeld in 't kind,
Dat door de wereld teer bemind,
In de kribbe eens ter wereld kwam.
Er is een ster, die voert de mensen
Uit verre oorden toch tezaâm,
Om uit te spreken daar de woorden,
Die samen zijn de Heil'ge Naam.
Zoals er eens de Wijzen kwamen
Zo heeft de wereld altijd,
Hebben alle mensen,
Altijd hunner ster gehad.
Soms is 't een licht
Dat aan de hemel trekt
En wijst met stralen aan
Het punt waarop het wonder dadelijk,
O, wonderbaarlijkheid, ontstaan zal,
Soms is 't een woord dat vliegt door de wereld,
Gedragen door de wind van mond tot mond,
Soms is het een leed, dat vreet aan de wereld
Een diepe, diepe hartewond.
Al deze dingen zijn een sterre,
En leiden tot Gods liefdekracht,
Zeggen: mens, durf te aanvaarden het lijden,
Want ziet, eens heeft Jezus liefgehad, de mensheid,
Dat Hij aan het kruis zelfs wilde lijden
Verschrikking, lange, bange strijd,
Van lichaam dat dreigt te verworden,
Terwijl de ziel nog niet ontsnappen kan ter eeuwigheid.
Aanvaardt uw plicht, maar ken uzelve,
Spiegelt u in 's Heren Licht,
Ziet hoe het aangezicht der aarde,
Toch altijd weer is, blijft gericht
Op God.
En zie dan Jezus, Zoon der mensen,
Kracht van God,
En in Zijn strijd
Vindt gij gespiegeld dan uzelve,
En ook uw weg ter eeuwigheid
Ga dan, waar u de sterren leiden,
Gaat tot het wonder van Gods kracht,
Die in uzelve als een tempel
Zijn Licht ten aanzijn heeft gebracht.

En daarmee dank ik u voor uw belangstelling en wens u een goedenavond en een gezegende huisgang.